

РЕШЕНИЕ

№ 23791

гр. София, 12.06.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова

ЧЛЕНОВЕ: Калин Куманов

Стоян Тонев

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **3294** по описа за **2026** година докладвано от съдия Стоян Тонев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.208 и сл. АПК.

Образувано е по касационна жалба на Началник отдел Оперативен контрол и Контрол по републиканската пътна мрежа към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“- Агенция „Пътна инфраструктура“, чрез юрк. Н., срещу Решение от 30.12.2025 година, постановено по а.н. дело №2329/2025 година по описа на СРС,107 състав с което е отменено НП № 8564/12.03.2024 г.

С жалбата се твърди, че решението е неправилно, постановено в нарушение на материалния закон. Счита се, че Х. е извършил вмененото му административно нарушение, за което с НП правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност.Посочва, че в процесния случай не е налице хипотезата на чл. 25 от ЗАНН/ изпълнение на неправомерна служебна заповед/. Цитират се съдебни решения/ постановени преди Тълкувателно постановление № 2/ 08.10.2025 г. по тълк. д. 5/2023 г. на ВКС и ВАС/. Иска се АССГ да отмени решението на СРС и да потвърди НП. Заявява се претенция за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В с.з. касаторът -Началник отдел Оперативен контрол и Контрол по републиканската пътна мрежа към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“- Агенция „Пътна инфраструктура, редовно и своевременно призован, не се явява, не изпраща представител. От процесуалния му представител са постъпили писмени бележки, в които преповтаря доводите по жалбата.

В с.з. ответникът по касация- Ц. С. Х., редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Представителят на СГП-прокурор Д., изразява становище за неоснователност на касационната жалба и моли първоинстанционното съдебно решение да бъде оставено в сила.

Административен съд София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество касационната жалба, с основанията формулирани в нея, е неоснователна. Съображенията са следните:

От доказателствата е установено, че на 16.02.2024г. в 10.27 часа по път АМ Х., км 0+200 в посока [населено място]-гр. В., Ц. С. Х. е управлявал и извършвал превоз на товари - пещъчлива земя, с МПС с четири оси с две управляеми оси марка М. с рег. [рег.номер на МПС]. Водачът бил спрял за проверка от служители на отдел „Контрол по републиканската пътна мрежа“ към дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ при АПИ. Св. А. А., главен инспектор в посочения отдел при АПИ, извършил измерване с електронна мобилна везна за измерване на маса и поосово натоварване на ППС, модел DFW-KR № 118829 и ролетка № 1303/18/5м. При измерено разстояние между осите 1.40м сумата от натоварването на ос на двойната задвижваща се ос на МПС била 31.475 т при максимално допустимо натоварване на оста 19 т, като превъзвешението е с 12.475 т. Издадена е кантарна бележка. Св. А. А. съставил АУАН № 9959/16.02.2024г. на Х. за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. АУАН е предявен на и подписан от жалбоподателя, който вписал, че има възражение. Издадена е и разписка, в която Х. с подписа си удостоверил, че е получил препис от АУАН. МПС с четири оси с две управляеми оси марка М. било собственост на „Стандарт лизинг“ ООД, според свидетелство за регистрация част II. Въз основа на АУАН е издадено наказателно постановление № 8564/12.03.2024 г., с което на Х. наложена глоба в размер на 3500 лева на основание чл. 53, ал. 1, т. 2, пр. 2 ЗП за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ. Със заповед № РД-11-246/31.03.22г. В. А. на длъжност началник отдел Контрол по републиканската пътна мрежа в дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“ към АПИ била оправомощена от председателя на УС на АПИ да издава НП на физически и юридически лица по съставени от оправомощени служители на АПИ, АУАН при условията и по реда на ЗП и ЗДвП. С приобщената по делото заповед № РД-11-247/31.03.22г. председателят на УС на АПИ е определил служителите на дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, които да извършват контролни проверки на ППС с чуждестранна и българска регистрация, както и да съставят АУАН при констатиране на нарушения на ЗП, ЗДвП и Наредба № 11/03.07.21 г. на МРРБ, сред които бил и акто съставителят А. А.. Районният съд е разпитал и свидетелят Т., който е посочил, че Ц. Х., работил за ЕТ „Бисер – Бисер Томов“ и е управлявал въпросното МПС - М. с рег. [рег.номер на МПС] за едноличния търговец. Към преписката е приложен и пътният лист за процесната дата.

СРС е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, видно от приложените заповеди, административнонаказателното производство е протекло без допуснати процесуални нарушения, като в АУАН и НП е нарушението описано ясно, конкретно посочено е място на извършване, което е надлежно индивидуализирано. За да отмени наказателното постановление СРС е приел, че Ц. Х. не е извършил вмененото му нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“, пр. 2 ЗП, вр. чл. 7, ал. 1, т. 5, б. „в“, вр. ал. 1, т. 1, вр. чл. 8, ал. 1 и чл. 37, ал. 1, т. 1, пр. 1 от Наредба № 11 от 03.07.2001г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като се позовал на

Тълкувателно постановление № 2/ 08.10.2025 г. по тълкувателно дело 5/2023 г. на ВКС и ВАС, и в контекста на същото е посочил, че от ангажираните по делото доказателства не се установява Х. да е собственик на посоченото по-горе ППС или да има качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз.

Настоящият съдебен състав намира изводите на районния съд за съответстващи на доказателствата по делото и на приложимото право, като е съобразено с Тълкувателно постановление № 2/ 08.10.2025 г. по тълк. д. 5/2023 г. на ВКС и ВАС.

В случая, наложената от наказващия орган глоба се основава на нормата на чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП, съгласно която се наказват с глоба от 1000 до 5000 лв., ако деянието не представлява престъпление, физическите лица, нарушили разпоредбите на чл. 25, чл. 26, ал. 1, т. 1, б. „в“ и „г“, т. 2, ал. 2 и ал. 5 и чл. 41 ЗП или които извършат или наредят да бъдат извършени дейности - движение на извънгабаритни и тежки пътни превозни средства и товари без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. Съгласно Тълкувателно постановление № 2/ 08.10.2025 г. по тълк. д. 5/2023 г. на ВКС и ВАС- „водачът, който управлява извънгабаритно или тежко пътно превозно средство по пътищата, отворени за обществено ползване, без да е налице разрешение за това, извършва нарушение по чл. 177, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 139, ал. 1, т. 2 от Закона за движение по пътищата, когато не е собственик на пътното превозно средство или лицензиран превозвач, осъществяващ превоза, съответно не е наредил превоза“. Правилен е изводът на районният съдия, че от ангажираните по делото доказателства не се установява Х. да е собственик на посоченото по-горе ППС или да има качеството на лицензиран превозвач, осъществяващ процесния превоз, поради което не са били налице предпоставките за ангажиране на административно наказателната му отговорност по посочените текстове на чл. 53, ал.1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. От свидетелството за регистрация част II е видно, че Х. не е собственик на посоченото МПС, а от показанията на свидетеля Т. и пътния лист за процесната дата се изяснява, че наказаното лице е управлявало МПС - М. с рег. [рег.номер на МПС] в изпълнение на трудовите си задължения към ЕТ „Бисер – Бисер Томов“. В тази връзка в цитираното тълкувателното постановление е посочено, че когато едно физическо лице управлява извънгабаритно или тежко ППС, т. е. осъществява неговото фактическо управление по силата на трудов договор, сключен със собственика на ППС или превозвача, то няма задължение да поиска от собственика на пътя или от администрацията, управляваща пътя, на основание чл. 15, ал. 3 от Наредба № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, да бъде издадено разрешение за движението на ППС по пътищата, отворени за обществено ползване, съгласно чл. 8, ал. 2 или да заплати съответната такса в случаите на чл. 14, ал. 3 от наредбата. След като такъв водач на ППС не е задължен да подаде заявление за издаване на разрешение за осъществяване на движение на ППС от посочената категория, той не следва да носи отговорност по чл. 53, ал.1, т. 2 във връзка с чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от Закона за пътищата. Противното би означавало водачът на ППС, работещ по трудов договор като водач на ППС, да носи административнонаказателна отговорност за виновното поведение на друго лице - на неговия работодател - собственик на ППС или превозвач (физическо лице или юридическо лице), който не е поискал и не е получил необходимото разрешение. Това би противоречало на основания принцип, визиран в разпоредбата на чл. 24, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН), според който административнонаказателната отговорност е лична и всеки отговаря за собственото си виновно поведение. Съгласно чл. 130, ал.2 от Закона за съдебната власт – „Тълкувателните решения и тълкувателните постановления са задължителни за органите на съдебната и изпълнителната власт, за органите на местното самоуправление, както и за всички органи, които издават административни актове“, като районният съд стриктно е съобразил Тълкувателно

постановление № 2/ 08.10.2025 г. , като обжалваното решение е постановено при правилно приложение на материалния закон.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно, и като такова следва да бъде оставено в сила.

Воден от горното и на основание чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 221, ал. 2 от АПК, АССГ, VIII-ми касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.12.2025 г. постановено по анд № 2329/ 2025г. на СРС, 107 състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: